De transitie van Amstelveen.

Voorzitter,

Wat een bijzondere tijd om in Amstelveen te wonen. Soms realiseer ik mij pas hoe snel alles verandert als ik naar mijn eigen familie kijk.

Ik heb twee kinderen van 17 en 15 jaar. Ze groeien op in een wereld vol AI, YouTube en internationale vriendschappen. De wereld waarin informatie altijd beschikbaar is en waarin grenzen niet meer lijken te bestaan.

Tegelijkertijd zie ik mijn moeder een levensfase ingaan waarin haar wereld steeds kleiner wordt en zorg, ondersteuning en toegankelijkheid moeilijker worden. En we eerder achteruit dan vooruit lijken te gaan.

Tussen die twee generaties sta ik. Als mens en als raadslid.

Voor mij is de belangrijkste opdracht van vanavond dan ook: Samen zorgen dat Amstelveen een fijne plek blijft voor iedereen. Voor jongeren die hun toekomst nog moeten opbouwen én voor ouderen die hebben meegebouwd aan de stad die wij vandaag kennen.

De begroting draait daarom voor D66 om drie grote thema's: **wonen, onderwijs en duurzaamheid**. Want samen bepalen zij hoe Amstelveen er over twintig jaar uitziet.

D66 kan zich vinden in de hoofdlijnen van de begroting die vandaag voorligt. Natuurlijk zijn bezuinigingen nooit prettig. Niemand wordt enthousiast van diegene die het bonnetje laat zien. Maar goed bestuur gaat niet over het vermijden van moeilijke keuzes. Het gaat over het oplossen van problemen, eerlijk zijn over wat wel en niet kan, en investeren in zaken die bepalend zijn voor onze toekomst.

Van dorp naar stad | Wonen

In slechts drie generaties groeide Amstelveen van een dorp met 20.000 inwoners naar een stad van bijna 100.000. Maar een stad ben je niet omdat er veel mensen wonen.

Een stad ben je pas als mensen er ook daadwerkelijk een toekomst hebben. Daarom moeten we blijven bouwen. Niet omdat iedere bouwlocatie populair is. Niet omdat ieder plan perfect is. Maar omdat niets doen geen optie is.

Als mijn kinderen straks willen studeren, werken en misschien wel in Amstelveen willen blijven wonen, moet er ook plek voor hen zijn. En voor de duizenden andere jongeren die hier opgroeien.

Daarom blijven locaties zoals Nieuwe Legmeer en Kronenburg noodzakelijk. Amstelveen kan de woningcrisis niet in haar eentje kan oplossen, maar wel degelijk een flinke bouwsteen bijdragen.

Voorzitter,

Wonen gaat over meer dan woningen alleen. Een stad heeft een bruisend hart nodig.

Jarenlang was het Stadshart vooral een plek waar je iets kocht en daarna weer naar huis ging. Nu zien we eindelijk de contouren van een échte binnenstad ontstaan.

Nieuwe horeca, nieuwe concepten, een vernieuwd Stadsplein, het doortrekken van de tram naar een nieuw busstation en een culturele strip geven het centrum het hart waar Amstelveen naar heeft verlangd. Met wie weet zelfs binnenkort een coffeeshop? Graag horen wij hoe de andere partijen in de raad hierover denken.

Want als Amstelveen volwassen genoeg is voor internationale bedrijven, één van de grootste studentencampussen van Europa en bijna 100.000 inwoners, dan moeten we misschien ook eens het gesprek durven voeren over voorzieningen die passen bij een echte stad. Dat vraagt om een aantrekkelijk cultureel aanbod en een levendige economie. Niet alleen voor inwoners, maar ook voor bezoekers.

Daarom dienen wij bij de tarievennota samen met anderen een motie in die inzet op meten, weten en samenwerken rond de verhoging van de toeristenbelasting. Ondernemers verdienen duidelijkheid en de raad verdient inzicht. Wie wil sturen, moet eerst weten waar het stuur zit.

Van schoolbord met krijt naar YouTube en inclusie *(onderwijs, jeugd en acceptatie)*

Voorzitter,

Als er één plek is waar de toekomst van Amstelveen wordt bepaald, dan is het op school. Ik zie dat iedere dag thuis terug als ik bij binnenkomst struikel over de zwarte rugtassen, jassen en patta's die daar *keurig* voor mij zijn opgestapeld.

Deze generatie leert anders, communiceert anders en kijkt compleet anders naar de wereld dan ik ooit deed. Vrugâh was kennis schaars. Tegenwoordig maar 1 swipe weg. Maar naast kennis is er ook desinformatie, afleiding en een voortdurende strijd om aandacht.

Dat zien we terug in de onderwijsresultaten. Leerlingen lezen nauwelijks. De basiskennis gaat achteruit. Scholen worstelen met personeelstekorten, leraren krijgen steeds meer maatschappelijke taken en de uitdagingen voor jongeren worden alleen maar groter.

Juist daarom blijft D66 onderwijs zien als de belangrijkste investering die we kunnen doen. Onderwijs creëert kansen. En goed onderwijs vormt de basis voor vrijwel iedere maatschappelijke vooruitgang.

Mijn kinderen groeien op in een Amstelveen dat nog veel internationaler is dan het Amsterdam waar ik zelf opgroeide. Voor hen is het normaal dat klasgenoten verschillende achtergronden hebben. Maar juist ook hier zien we ontwikkelingen die zorgen baren.

Uit onderzoek blijkt dat de acceptatie van queer jongeren onder jongeren afneemt. Dat vind ik zorgelijk. Want onderwijs moet niet alleen een plek zijn waar je leert wat je kunt worden, maar ook waar je leert dat je mag zijn wie je bent.

Een leerling die twijfelt over zijn of haar identiteit, moet zich op school veilig voelen. Niet over twintig jaar. Niet nadat er weer een onderzoek verschijnt. Maar vandaag.

Juist daarom moeten we blijven investeren in burgerschap, gelijke kansen en sociale veiligheid. Dat is niet "woke", maar respect voor de vrijheid van anderen en één van de belangrijkste fundamenten van onze democratische rechtsstaat.

Onderwijs en cultuur zijn daarvoor essentieel. Ze verbreden onze blik op de wereld. Brengen mensen samen. En helpen om jezelf én de ander beter te begrijpen.

Daarom dient D66 een motie in voor een helder rapportagekader voor de culturele sector. Goede cultuur verdient niet alleen subsidie, maar ook een goede onderbouwing van haar maatschappelijke waarde.

Van fossiel naar toekomstbestendig

De derde grote kans is duurzaamheid. Een onderwerp dat, zoals sommigen zullen weten, wat extra aandacht van mij krijgt.

Nog steeds wordt duurzaamheid soms gepresenteerd als hobby van progressieve partijen. Dat is het niet. Het is simpelweg de volgende stap in een ontwikkeling die al eeuwen bezig is.

Mijn ouders groeiden op in een tijd waarin steenkool nog vanzelfsprekend was. Mijn kinderen groeien op met zonnepanelen, warmtepompen, elektrische auto's en kunstmatige intelligentie die het energieverbruik van gebouwen optimaliseert.

Iedere generatie maakt een transitie mee. Verandering is de constante. Het gaat erom hoe wij het organiseren. En welke keuzes we nu maken, om straks niet achter de feiten aan te lopen.

Daarom blijft D66 inzetten op isolatie, duurzame energie, energiebesparing en een integraal energieprogramma. Voor het klimaat, maar juist ook voor onze economie, gezondheid en energiezekerheid.

Niet alleen voor onze inwoners en ondernemers maar ook voor ons eigen vastgoed zoals de sloop/nieuwbouw van zwembad Meerkamp.

Om die reden zijn wij positief over het koersplan duurzaamheid dat vandaag voorligt. Ambitie is nodig, maar niet genoeg. Er moeten er ook concrete plannen komen om die ambities te verwezenlijken en we moeten vooral méér doen.

Tot slot

Voorzitter, tot slot:

Als ik naar mijn kinderen kijk, zie ik de toekomst. Als ik naar mijn ouders kijk, zie ik alles wat eerdere generaties hebben opgebouwd. De taak van onze generatie politici is om daartussen een brug te slaan. Dat vraagt soms lef:

Om woningen te bouwen. Om ons Stadshart een ziel te geven. Om te investeren in onderwijs. Om op te komen voor jongeren die zichzelf willen kunnen zijn. Om cultuur serieus te nemen. Om duurzaamheid integraal onderdeel te laten zijn van elk plan.

En soms vraagt het ook om het maken van lastige financiële keuzes. Want stilstand is ook een keuze. En voor D66 niet één die past bij deze stad in beweging.

Laten we ervoor zorgen dat wanneer we over twintig jaar terugkijken op deze periode en ik misschien met de volgende generatie voorop door de stad fiets, kan laten zien wat we hebben gebouwd, wat we hebben geleerd en hoe we hebben geïnvesteerd in de toekomst van onze Amstelveense kleinkinderen.

Dank u wel.

Dan wat betreft onze motie:

D66 vindt het belangrijk dat de raad met dezelfde informatie het gesprek over gesubsidieerde culturele instellingen kan voeren. Daarom dienen wij deze motie in. Het doel van de motie is niet om een vergelijking te maken tussen heel verschillende instellingen. Het doel van de motie is ook zeker niet om ons met de inhoudelijke programma's van de culturele instellingen te bemoeien. Het doel is wel om de raad hetzelfde vertrekpunt te geven om een genuanceerd gesprek aan te gaan. Dan lees ik nu het dictum voor:

Verzoekt het college:

1. een integraal rapportagekader op te stellen waarmee de raad inzicht krijgt in de financiële

positie van diverse culturele instellingen die de gemeente subsidieert, om als gezamenlijk

vertrekpunt te dienen voor een genuanceerd gesprek in de raad;

2. concrete kwantitatieve indicatoren op te nemen, waarbij bijvoorbeeld kan worden gedacht

aan bezoekersaantallen en financiële kengetallen;

3. daarnaast ook de bredere waarde en betekenis van cultuur zichtbaar te maken,

bijvoorbeeld op het gebied van cultuurparticipatie, cultuureducatie, maatschappelijke

impact, amateurkunst, het bereiken van nieuwe doelgroepen en kansen voor startende

kunstenaars;

4. samen met de culturele instellingen tot een weloverwogen rapportagekader te komen;

5. dit kader vóór einde Q2 2027 met de raad te delen en jaarlijks, beginnend in 2027,

rapportage te doen naar de raad aan de hand van dit kader.